

Az élet nyolcvannál kezdődik

Jó hírem van számodra. Az első nyolcvan év a legnehezebb, a második már nem más, mint születésnap rendezvények sora.

Ha egyszer elérted a nyolcvanéves kort, mindenki vinni akarja a csomagodat, és fel akar segíteni a lépcsőn. Ha elfelejtetted a saját neved, vagy valaki másét, vagy egy megbeszélte találkozót, vagy a saját telefonszámodat, vagy három helyre is elígértél ugyanarra az időpontra, vagy elfelejtetted, hogy hány unokád van, nem kell tenned semmi egyebet csak közölni, hogy te már nyolcvanéves vagy.

Nyolcvannak lenni sokkal jobb, mint hetvennek. Hetvenéves korban az emberek mindenért mérgesek rád, nyolcvanon túl azonban mindenki mindent megbocsát.

A hetvenéves kor cseppet sem tréfadolog. Egyfolytában csak arra várnak, hogy visszavonulj egy floridai házba panaszkodni a köszvényedről. Te pedig mindenkit arra kérsz, hogy hagyja már abba a motyogást, mert nem értesz semmit (tudniillik a hallásod már ötven százalékban elveszett). Ha mindezt túléled, és eléred a nyolcvanéves kort, mindenki meglepődik, hogy te még mindig életben vagy. Tisztelettel adóznak neked csupán azért, mert ilyen sokáig élsz. Azon is elcsodálkoznak, hogy még mindig tudsz járni, és érthetően beszélsz.

Úgyhogy mindenkinek ajánlom, húzza ki nyolcvan évig, ez az élet legjobb része. Az élet nyolcvannál kezdődik.

(Én nyolcvanéves vagyok, vagyis négyszer húszéves fiatal –

Cardijn bíboros)

(Francia nyelvű, kanadai bíboros)